

Хајд'мо у траве ... оком ил' скоком

Ауторски пројекат: Весна Тодоровић

Учествују: Љиљана Стојановић, Миљана Вуковић и Никола Вукосављевић

Хајд'мо у траве ... оком ил' скоком
Let's go into the grass ... to see and walk on

Ауторски пројекат / Exhibition project
Весна Тодоровић

Учествују / Participate
Љиљана Стојановић
Миљана Вуковић
Никола Вукосављевић

Продајна галерија "Београд"

фебруар 2013.

Весна Тогоровић

ХАЈД'МО У ТРАВЕ ... ОКОМ ИЛ' СКОКОМ

Неко дете рече Шта је то трава? Подносећи
ми је пуним рукама;
Како да одговорим детету? Ја не знам шта
је ништа више од њега.

Волт Витмен, Песма о мени, 6, у збирци Влати траве

Нико појединачно нема све одговоре. Можда има човечанство. Али, ко је тај који би смогао снагу, и имао толико времена, да спозна, сакупи искуство света? Ово овде је исход, свесни смо, тек слабашног покушаја.

Кажу, да је трава најраспрострањенија биљка на планети Земљи. Да је нема само у просторима вечитог леда. Понекад, и понегде, побеђује и пустињски песак. Не одолева ни његов старији брат – камен. Виђена је како се успешно гњезди у кршевитим пределима. Обраста стара гробља. Кити камене ограде и зидове запустелих кућа и цркава. Весело трепери на времешним цреповима кровова, испод којих се нижу животи генерација.

Трава је обитавалиште буба, саставни део живота птица и других животиња. Укључујући и човека. Некима је храна, некима лек, некима грађевински материјал. Некима постеља. Нема на свету тих ногу, босих, или обувених, које је, бар једном, нису искусиле. За очи човека-пролазника не тврдимо безусловно. Своја прва искуства природе, ако имају ту срећу, у трави стичу мала деца. И то се не заборавља. Бар не би требало.

На овој тачки започиње лична прича о сећању на травнати микрокосмос - простор првих истраживања Природе. О сећању на присност меког, понекад и оштро-болног додир са овом џунглом из капи воде, о неизбрисивом сећању на животињски инстинктивно налажење праве влати, која нуди безопасни, сласни сок. А када је глава знатно надвисила травне ћилиме, драгоцену нову искуства су развијала софистицираност еколошке свести.

Наоко безначајна, али животно битна прича, исприповедана путем метафоре, оличене и препознате у уметничким делима троје врских ликовних стваралаца, није обично оживљавање једног сећања, јер оно никада и није згасло, истрајавајући из неких виших разлога: један је у поређењу својстава траве са људским животом – крхкост и рањивост, укорак са жилавом упорношћу; други је у радости сталног налажења истомишљеничких осећаја и порива. Ова прича јесте позив на освешћивање у универзалном емпатијском радовању.

Радост живота у усклику «Хајд'мо у траве», успешно је отелотворена у камерном складу гласова Љиљане Стојановић, Миљане Вуковић и Николе Вукосављевића. Њихова уметност није разговорљива, она преноси само срце спознаје, суштину магновеног увида у смисао постојања – послужити сврси у инфинитезималном трену вечности. Уметнички став све троје аутора, били они тога свесни или не, својом суштином је најближи принципима учења зена, према којима је природа људских бића истоветна са објективном природом. Она у нама живи једнако, као и у објективном свету - увек у покрету. Кретање је њена естетска вредност. Зато Лепоту налазимо у суштини, не у облику.

Љиљана Стојановић

Истина се може досегнути само разумевањем различитости. ... Ништа није стварно, осим онога што наш дух осећа, а око види. Три монаха су, седећи на ливади разменили кратко мисли - види, њише се ветар, рече први. Не, то се њише трава, рече други. Њише се нешто у моме духу док посматрам природу, рече трећи...

Књига о чају, Окакура Какузо

Кинески туш и перо на влажном папиру без колебања следе њену богату, језгровиту мисао, исписујући је у једном једином даху, сведеним средствима, линијом и тачком. Као да је далеки сродник уметника, генерацијама генерисаних зенистичким кодом, Љиљана контролише спонтаност, не спутавајући имагинацију, нити емоцију. Уходаним начином вештог калиграфа, симболиком зањиханих травних власти саопштава једноставна а кључна значења и стања свеопштег поретка – о свеколикој умрежености свега, о неопходности воде, ветра, о нужности заједништва, о опстанку.

Миљана Вуковић

Свежи се лахор
Гнезди
И у једној јединој власти траве

Иса

Одговоре на своја постављена питања нашла је у свеколикој Природи. У њеном деликатном одазову. Њихова интровертна спона је исходила чудесним призорима. Зањихани свет трава, објективом уметнице ухваћен у кадар, недужно је поверавао истину о једном радозналом, у Природу заљубљеном оку. Посебно драгоцене податке о уметници, њеним научима, емоцијама и мислима, одаје зум на апарату: да би разазнала звездано срце травке, ум и око су морали бити у њеној голицавој близини, дотичући је присно властитим телом, као изаслаником свога срца. Осим тога, зумирати, значи да сав околни приказ остаје у магли. Ум га ипак подразумева. А принципи зена кажу да празнина није напуштен простор, већ исходиште живота.

Никола Вукосављевић

Славуј је дошао,
Стао на маховину,
Па ћути.

Таиги

Инстинктивна срођеност са Природом, стара колико и прва сећања, одредила је његова уметничка тражења. Зен филозофија је, потом, уобличила мисао и приступ, како животу, тако и уметности. Привржен старом вјерују – *Nulla dies sine linea*, енормном лакоћом, свакодневно исписује своје разноврсне, вазда сажете, мелодичне срокове свог ликовног хаику песништва. Препознатљивим сликовним писмом личне провенијенције. У његовој потки се читава изоштрена пријемчивост за сензације из Природе, вазда у савршеном дослуху са уметниковом неисцрпном енергијом и бритком мисли. Иако мотив птичјих ногу доноси конотативни дах хумора, мисаоност уметника га уводи у озбиљан ликовни дискурс, са испољеном динамиком реске оштрине. Мењајући темпо од стаката, до легата, претапа чулност агресивне сензације у апстрактизовану масу, чија густина прераста у несазнатљиво ткиво. Птичје ноге, или траве? Метаморфоза на помолу?

Круг се затворио.

Љиљана Стојановић, рођена 1955. године у Љубљани.
e-mail: ljika@scnet.rs

Дипломирала на Одсеку графике Факултета примењених уметности у Београду 1979, а постдипломске студије на Одсеку графике Факултета ликовних уметности 1982. године у Београду. Члан УЛУСа од 1980, а УЛУПУДСа од 2011. године. Приредила 32 самосталне изложбе графика, цртежа, акварела, уља и радова на ручно прављеном папиру. Излаже редовно на свим изложбама УЛУСа, Мајској изложби графике београдског круга, Октобарском салону, Златном перу Београда, Изложби мале графике у Галерији ГК и многобројном бијеналима и тријеналима графике у земљи и иностранству: Мериленд и Вошингтон (САД), Љубљана, Буенос Аирес, Варна, Сеул, Мاستрихт (Холандија), Порденоне и Бруниц (Италија), Фредрикстад (Норвешка), Шамалиер (Француска), Гуаделупе (Мексико), Пуерто Рико, Будимпешта, Битола, Софија, Братислава, Солун, Ријека, Барселона, Намур (Белгија), Каиро. У периоду 1982-2012. године добила 19 награда за графику, цртеж и акварел /Златна игла УЛУСа, Мали печат Галерије ГК, Награда за графику на Октобарском салону, I награда на II Међународном бијеналу акварела .../

Радови се налазе у збиркама музеја: Народни музеј, Београд; МСУ, Београд; Музеј града Београда, Музеј савремене уметности Војводине, Нови Сад; Галерија савремене ликовне уметности, Ниш; Народни музеј, Краљево; Кабинет графике ХАЗУ, Загреб; Народни музеј, Пожаревац... и многобројним приватним колекцијама у земљи и иностранству.

Никола Вукосављевић

Рођен 1946. године у Београду. Дипломирао 1970. године, класа проф. Јована Кратохвила, Академија ликовних уметности у Београду. Последипломске студије завршио 1972. године код истог професора. На Факултету ликовних уметности, Београд ради од 1977. године. Редовни професор за предмет Вајање. Од јуна 2004. до јуна 2007. године Декан ФЛУ, Београд. Члан УЛУС-а од 1973. и ЛАДЕ од 1978. године. Приредио 32 самосталне изложбе скулптура, мале пластике, рељефа, цртежа, акварела и слика у земљи и иностранству у периоду 1973-2011. године. Учествовао на више од 300 колективних изложби у земљи и иностранству. Од 1971-2010 примио 18 награда (Награде фондова Владете Петрића, Сретена Стојановића, Моше Пијаде, Златно длето на изложби УЛУСа, Награда за скулптуру XIX Октобарског салона, Републичке заједнице за културу, Југословенског бијенала мале пластике, УЛУПУДСа)

Дела му се налазе у музејима и збиркама: Народни музеји Београда, Крагујевца, Лазареваца, Вршца, Краљево, Градски музеји Београда, Кикинде, Требиња (Република Српска), Музеј савремене уметности и Етнографски музеј у Београду, Завичајни музеј Рума, Електронска индустрија у Земун пољу, Министарство културе Србије, Коларчев Народни Универзитет и Факултет ликовних уметности Београд, Позориште лутака Пинокио и Камерна опера Мадленианум у Земуну, Педагошка академија у Пироту, "ТЕРРА", Кикинда, "Жељезара Сисак" у Сиску, град Бор, "Магнохром" Краљево, Фабрика "Иво Лола Рибар" Железник, Ликовна колонија Даниловград (Црна Гора), "In signo terrae", Илок (Хрватска), Фабрика пољопривредних машина "Змај" Земун, ИНА Лендава, Мурска Собота (Словенија), Скупштина општине Апатин, Зоолошки врт у Београду, Ботаничка башта "Јевремовац", Београд, и у многим другим институцијама у земљи и иностранству.

Миљана Вуковић рођена је 1979. у Београду.
miljana.vukovic@gmail.com

Дипломирала је фотографију на Факултету примењених уметности у Београду у класи проф. Бранимира Карановића. Од 2004. године уредник је фотографије у издавачкој кући Adria media, а тренутно ради за часопис Elle.

Самосталне изложбе:

2012. Крагујевац, Галерија СКЦ; 2011. Београд, Галерија Графички колектив

2004. Београд, Галерија Графички колектив

2004. Ниш, Галерија 77

2004. Панчево, Студио 21

2003. Лесковац, Галерија Народног музеја

Групне изложбе:

2011. Београд, Галерија Сингидунум, Мини арт сцена

2004. Ниш, Нишки графички круг

2003. Инђија, Галерија културног центра, Летња школа дрвореза-Сирогојно

2002. Краљево, Галерија Маржик, Ликовна колонија Студеница

2002. Нови Сад, 10. међународни тријенале „Позориште у фотографској уметности”

2002. Букурешт, Галерија, Креативна фотографија ФПУ

2000. Београд УЛУС, Бар, Котор, Херцег Нови, пројекат студената Leica academy Атина, ФПУ

1999. Београд, Дом омладине, „Дуга у парку”

Колоније:

2003. Сирогојно, Летња школа дрвореза

2002. Сирогојно, Летња школа мозаика

2002. Студеница, Ликовна колонија

Весна Тодоровић
kanon37@gmail.com

Рођена 1944. у Београду

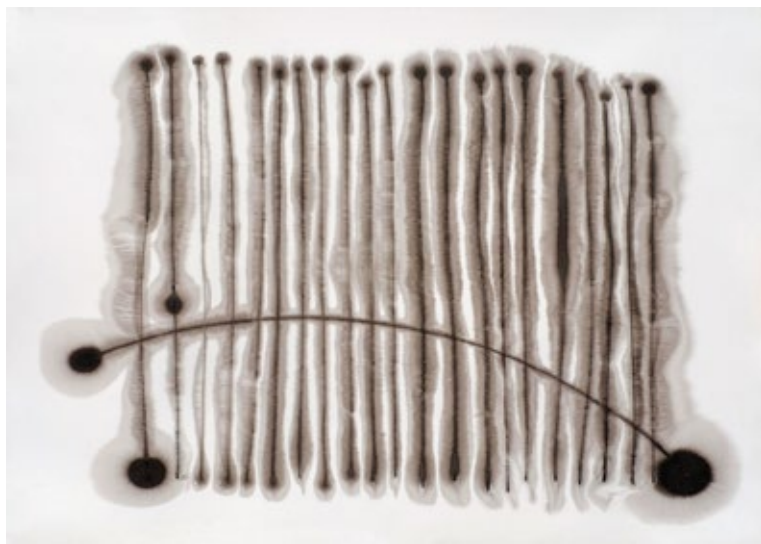
Диплома Одељења за историју уметности Филозофског факултета у Београду, 1969. Члан УЛУПУДСа и Екслибрис друштва Београд.

Пише критичке осврте, есеје и каталожке текстове на теме текућег ликовног стварања. Аутор неколико тематских ликовних пројеката. Учествоје у раду разних уметничких савета, жирија и селекционих тела. Позивана да као критичар прати рад разних ликовних колонија.

Награђена Наградом Спомен-збирке Павла Бељанског за дипломски рад, Годишњим наградама УЛУПУДСа и Наградом УЛУПУДСа за животно дело

Љиљана Стојановић / Ljiljana Stojanović

цртежи кинеским тушем и пером / drawings, chinese ink, dip pen

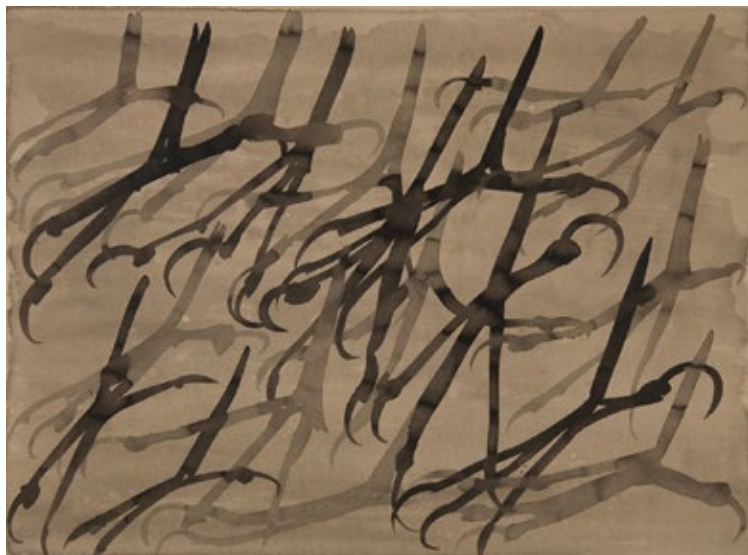
Миљана Вуковић / Miljana Vuković

фотографије / photographs

Никола Вукосављевић / Nikola Vukosavljević

цртежи, лавирани туш, комбинована техника / drawings, ink lavec, combined technique

Ljiljana Stojanović (b. 1955, Ljubljana)

E-mail: ljika@scnet.rs

Graduated from the Faculty of Applied Art, Department of Graphics, Belgrade (1979), M.A. degree from the Faculty of Fine Arts, Department of Graphics, Belgrade (1982).

Member of the Association of Fine Arts Artists of Serbia (1980) and Association of Applied Arts Artists and Designers of Serbia (2011).

Had 32 solo exhibitions of prints, drawings, watercolors, oil paintings and artwork on handmade paper.

Exhibits regularly at all exhibitions organized by the Association of Fine Arts Artists of Serbia, May Print Exhibition of the Belgrade Circle, October Salon, The Golden Feather of Belgrade, Exhibition of Small Sized Prints in the Graphic Collective Gallery, and at numerous biannual and triennial exhibitions of prints at home and abroad: Maryland and Washington (USA), Ljubljana (Slovenia), Buenos Aires (Argentina), Varna (Bulgaria), Seoul (South Korea), Maastricht (Netherlands), Pordenone and Brunico (Italy), Fredrikstad (Norway), Chamalieres (France), Guadalupe (Mexico), Puerto Rico, Budapest (Hungary), Bitola (Macedonia), Sofia (Bulgaria), Bratislava (Slovak Republic), Thessaloniki (Greece), Rijeka (Croatia), Barcelona (Spain), Namur (Belgium), Cairo (Egypt).

From 1982 until 2012 received 19 awards for prints, drawings and watercolors: Golden Needle of the AFAAS, Small Seal of the Graphic Collective Gallery, Award for Prints at the October Salon, First Award at the International Biannual of Watercolors, etc.

Artwork in museum collections: National Museum of Belgrade; Museum of Contemporary Art, Belgrade; Belgrade City Museum; Museum of Contemporary Art of Vojvodina, Novi Sad; Contemporary Fine Arts Gallery, Niš; National Museum, Kraljevo; Graphics Cabinet HAZU, Zagreb; National Museum, Požarevac; and many private collections at home and abroad.

Miljana Vuković (b. 1979, Belgrade)

E-mail: miljana.vukovic@gmail.com

Graduated from the Faculty of Applied Arts, Belgrade, Department of Photography, class of Prof. Branimir Karanović. Since 2004 editor of photography in the publishing house *Adria media*, currently works for *Elle* magazine.

Solo exhibitions

2012 Kragujevac, Students Cultural Center Gallery; 2011 Belgrade, Graphic Collective Gallery; 2004 Belgrade, Graphic Collective Gallery; 2004 Niš, Gallery 77; 2004 Pančevo, Studio 21; 2003 Leskovac, National Museum Gallery

Group exhibitions

2011 Belgrade, Singidunum, Mini Art Scene; 2004 Niš, Niš Graphic Circle; 2003 Indija, Cultural Center Gallery, Woodcut Printing Summer School - Sirogojno; 2002 Kraljevo, Maržik Gallery, Fine Arts Colony Studenica; 2002 Novi Sad, 10th International Triennial "Theatre in Photography"; 2002 Bucharest, Gallery, Creative Photography, Faculty of Applied Art; 2000 Belgrade ULUS, Bar, Kotor, Herceg Novi, project of the Leica Academy – Athens, Faculty of Applied Art; 1999 Belgrade, Youth Center, "Rainbow in the Park"

Art colonies

2003 Sirogojno, Serbia, Woodcut Printing Summer School; 2003 Sirogojno, Serbia, Mosaic Summer School; 2002 Studenica, Serbia, Fine Arts Summer School

Nikola Vukosavljević (b. 1946, Belgrade)

Graduated from the Academy of Fine Arts, Belgrade, class of Prof. Jovan Kratochvil (1970), M.A. degree (1972).

Teaches at the Faculty of Fine Arts, Belgrade since 1977. Full Professor of sculpture. From June 2004 until June 2007 was Dean of the Faculty of Fine Arts, Belgrade.

Member of the Association of Fine Arts Artists of Serbia since 1973 and art association *Lada* since 1978.

From 1973 until 2011 had 32 solo exhibitions of sculptures, small plastic sculptures, reliefs, drawings, watercolors at home and abroad. Took part in more than 300 group exhibitions at home and abroad.

Received more than 18 awards: awards from the funds of Vladeta Petrić, Sreten Stojanović, Moša Pijade; Golden Chisel at the AFAAS exhibition; award for sculpture at 19th October Salon; Republic Association for Culture award; Yugoslav Biannual of Small Plastic Sculptures; Association of Applied Arts Artists and Designers of Serbia Award and others.

Artwork is in the following museums and collections: National Museums in Belgrade, Kragujevac, Lazarevac, Vršac, and Kraljevo; City Museums in Kikinda and Trebinje (Republic Srpska); Museum of Contemporary Art and Ethnographical Museum in Belgrade; Heritage Museum in Ruma, Electronics Industry in Zemun polje, Ministry of Culture Serbia, Puppet Theatre Pinocchio and Chamber Opera Madlenianum in Zemun, Pedagogical Academy in Pirot, "TERRA" in Kikinda, "Steelworks Sisak" in Sisak, city of Bor, "Magnohrom" Kraljevo, Factory "Ivo Lola Ribar", Železnik, Art Colony Danilograd (Montenegro), "In signo terrae", Ilok (Croatia), Agriculture machine factory "Zmaj", Zemun, INA Lendeva, Murska Sobota (Slovenia), City Assembly Apatin, Belgrade Zoo, Botanical gardens "Jevremovac", Belgrade and in many other institutions and collections at home and abroad.

Vesna Todorović (b. in 1944, Belgrade)

E-mail: kanon37@gmail.com

Graduated from the Faculty of Philosophy, Department of Art History (1969). Member of the Association of Applied Arts Artists and Designers of Serbia and *Ex Libris* Society.

Writes reviews, essays and catalogue texts dealing with the current fine arts production. Author of several thematic fine arts projects. Takes part in various art councils, juries and selection committees. Has been invited to follow the work of several art colonies as an art critique.

Received the Pavle Beljanski Memorial Collection Award for her graduate thesis, Annual and Lifetime Achievement Awards of the Association of Applied Arts Artists and Designers of Serbia.

LET'S GO INTO THE GRASS – TO SEE AND WALK ON

A child said What is the grass? Fetching it to me
with full hands.
How could I answer the child?... I do not know
what it is any more than he.

Walt Whitman, *Song of Myself*, from *Leaves of Grass*

No single person knows all the answers. Perhaps the humanity does. But, who has the strength and the time to learn and gather the entire experience of the world? However, we are aware that this is only the beginning of a feeble attempt.

It is said that grass is the most widely spread plant on our planet Earth. That it is not found only in the spaces of eternal ice. Sometimes, somewhere it can triumph over the desert sand. Not even its elder brother – stone – can resist it. It has been seen securely nesting in rocky regions. It covers the old graveyards, adorns stone fences and walls of neglected houses and churches. It cheerfully vibrates on aged roof tiles rising above the series of lives of different generations evolving underneath.

Grass is the habitat of insects; it has its part in the lives of birds and other animals. Including the man. To some it is food, to some it is a cure, and some use it as building material, for some it serves as bedding. There are no feet in this world, bare or shod, that did not touch it at least once. Not unconditionally so the eyes of passers-by. If they are lucky, small children gain their first experience of nature by means of grass. One cannot forget that. At least, one should not.

At this point begins the story about the memories of grassy microcosm – spaces of the first studies of Nature. About the memories of an intimate soft, or sometimes, sharp and painful contact with this jungle sprouted from a drop of water, about inerasable memories of the animal-like instinctive capacity to find the true grass blade, the blade offering unhazardous savoury sap. And, when the head has risen above the grassy carpets, precious experiences have influenced the development of sophisticated ecological awareness.

A story, insignificant at first sight, but a story of existential importance, told by means of metaphors, represented and recognized in the artworks of three distinguished visual artists, is not just a simple enlivening of a memory – not yet faded and persevering for some higher reasons; one lies in the comparison between the features of grass and human life – fragility and frailty, alongside obstinate resoluteness, the other lies in the joy of permanent discoveries of like-minded feelings and incentives. This story is an invitation to be attentive and receptive in a universal empathic joyfulness.

The joy of life hidden in the cry „Let's go into the grass!“ is successfully embodied in the compact harmony of the voices of Ljiljana Stojanović, Miljana Vuković and Nikola Vukosavljević. Their art is not loquacious, it transports only the very essence of cognition, the substance of the momentary insight into the sense of existence – to serve the purpose in an infinitesimal moment of eternity. The artistic position of these three artists, whether they are personally aware of it or not, is essentially closest to the principles of Zen which postulate that the nature of human beings is identical to real nature. It lives within us in the same way as it does in the objective world – always in motion. Motion is its aesthetic value. Therefore, we find Beauty in the essence and not in the form.

Ljiljana Stojanović

*Truth can be reached only through the comprehension of opposites...
Nothing is real except that which our mind feels and our eye sees. Three monks, sitting
in a grassy field, had a quick exchange of thoughts – look, the wind is fluttering, said the first. No, it
is the grass that moves, said the second. Something in my mind is moving while I watch the nature,
said the third.
The Book of Tea, Okakura Kakuzo*

Chinese ink and pen on moist paper unwaveringly follow her rich, succinct thought, drawing it concisely, with reduced means, just lines and dots. As if a distant relative of the generations of artists generated by the Zen code, Ljiljana controls spontaneity, but does not restrain imagination or emotion. By the routine of a skilful calligrapher, through the symbolism of waving grass blades she communicates simple but crucial meanings and conditions of universal order – she speaks of a general networking of everything, of the necessity of water or wind, of the need for togetherness and survival.

Miljana Vuković

*Cool breeze
Tangled
In a grass blade.
Issa*

The artist has found answers to the questions she posed about the entire Nature. In its subtle response. Their introverted link has brought about marvellous scenes. The undulating world of grass, caught in a frame by the artist's camera lens, ingenuously tells the secret truth about a curious, nature-loving eye. Her camera zoom lens reveals particularly precious details about the artist herself, her intentions, emotions and thoughts: in order to discern the starry heart of a grass blade, the mind and the eye have to be intimately close to it, touching it with their own body, as emissaries of their heart. Besides, when one zooms in, the rest of the surrounding scene remains in a mist. But the mind implies it and the Zen principle says that emptiness is not some abandoned space but the source of life.

Nikola Vukosavljević

*A nightingale arrived.
Stood on the moss
Silent
Taigi*

The instinctive relatedness to Nature, as old as the first memory, has defined his artistic investigations. Afterwards, Zen philosophy shaped the thought and approach, both towards life and the art. Devoted to the old credo – *nulla dies sine linea* – he has made, with enormous ease, daily inscriptions of different, always condensed, melodic rhymes of his visual haiku poetry, in his recognizable visual orthography of personal provenance. His warp reveals his alert fondness for the sensations of Nature, always in perfect concord with the artist's inexhaustible energy and keen intelligence. Although the motif of birds' feet bring along a connotative breath of humour, the artistic contemplativeness introduces it into a serious artistic discourse with a noticeable dynamics of brittle sharpness. By changing the tempo from staccato to legato, he turns the sensual aggressive sensation into an abstracted mass while its density grows into an unintelligible tissue. Of birds' feet, or the grass? Metamorphosis emerging?

The circle is closed.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ ГРАДА
БЕОГРАДА

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

За издавача
Михаило М. Петковић, директор

Кустос
Јелена Кривокапић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Уметнички савет
Олга Јанчић
Бранко Раковић
Александар – Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Весна Тодоровић

Дизајн
Жолт Ковач

Превод
Ксенија Тодоровић
Ванда Перовић

Фотографије
Владимир Поповић
Миљана Вуковић
Саша Милосављевић

Штампа
ГРИД студио, Београд

Тираж
140 примерака

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

For the publisher
Mihailo M. Petković, director

Curator
Jelena Krivokapić

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Art Council
Olga Jančić
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in Catalogue
Vesna Todorović

Design
Žolt Kovač

Translation
Ksenija Todorović
Vanda Perović

Photographs
Vladimir Popović
Miljana Vuković
Saša Milosavljević

Printed by
GRID studio, Belgrade

Print run
140

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76(497.11)"19/20"(083.824)
73/76.071.1:929 Стојановић Љ.(083.824)
73/76.071.1:929 Вуковић М.(083.824)
73/76.071.1:929 Вукосављевић Н.(083.824)

ТОДОРОВИЋ, Весна, 1944-

Хајд'мо у траве ... оком ил' скоком = Let's go into the gras ... to see and walk on : ауторски пројекат, exhibition project Весна Тодоровић : учествују, participate Љиљана Стојановић, Миљана Вуковић, Никола Вукосављевић : Продајна галерија "Београд", фебруар 2013. / [текст у каталогу Весна Тодоровић = text in catalogue Vesna Todorović ; превод Ксенија Тодоровић, Ванда Перовић = translation Ksenija Todorović, Vanda Perović ; фотографије Владимир Поповић, Миљана Вуковић, Саша Милосављевић = photographs Vladimir Popović, Miljana Vuković, Saša Milosavljević]. - Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2013 (Београд : Грид студио). - [12] стр. : илустр. ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Податак о аутору преузет из колофона. - Тираж 140. - Биографије: стр. [4-5].

ISBN 978-86-6141-043-7

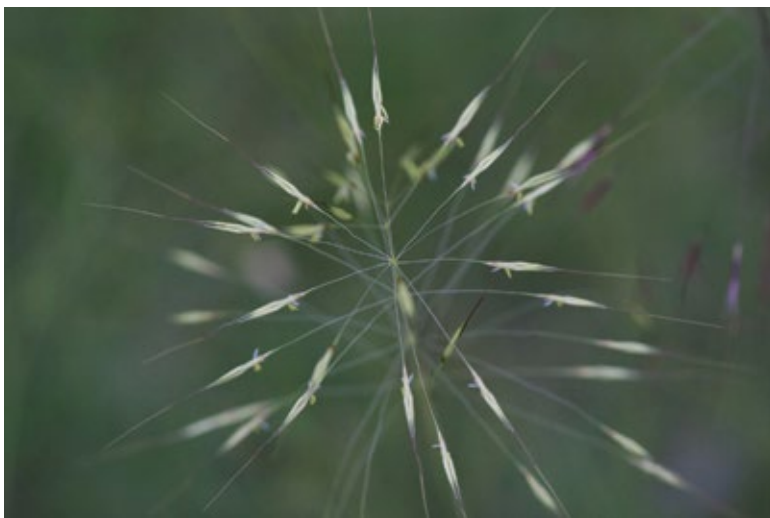
а) Стојановић, Љиљана (1955-) - Цртежи - Изложбени каталози б) Вуковић, Миљана - Фотографије (1979-) - Изложбени каталози с) Вукосављевић, Никола (1946-) - Цртежи - Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 196551436

Пријатељ галерије

ПОДРУМ РАДЕНКОВИЋ

Винето
1854

www.galerijabeograd.org